

- 4) Ministeren har ingen indflydelse på nævnets og sekretariatets anvendelse af bevillingen.
- 5) Folketinget (folketingsudvalget) kan stille opgaver til nævnet uden om ministeren.

Der vil efter forslaget og dets forhistorie påhvile ministeren følgende opgaver:

- 1) Den formelle beskikkelse af nævnets formand og medlemmer.
- 2) Optagelse på ministeriets budget af nævnets bevilling.
- 3) Ministeransvaret for nævnets virksomhed, herunder det juridiske ansvar for lovligheden af nævnets virke og funktionerne som minister i henhold til offentlighedsloven.
- 4) Fremskaffelse af lokaler og andre fysiske faciliteter.
- 5) I relation til folketetinget ansvar for loven om teknologinævnet og ansvar for lovens revision.

Rent bortset fra det statsretligt betænkelige ved denne principielle nydannelse skal jeg pege på følgende problemer ved lovforslaget i den foreliggende form:

1) I lovforslagets § 3 foreslås det, at de ansatte i sekretariatet antages og afskediges af formanden for nævnet.

Der er – sammenholdt med placeringen af nævnet i øvrigt, jfr. ovenfor – tale om en helt unik udnævnelsesprocedure. Det karakteristiske for det statsansatte personale er, at dette i sidste instans har en minister som personaletchef.

Den her foreslåede konstruktion rejser følgende spørgsmål. Skal nævnsformanden selv afgøre antallet af ansatte? Skal han selv fastsætte den lønmæssige placering af sekretariatschef og øvrige personale? Skal personalet være ansat på kontrakt eller på åremål? Hvilket ansættelsesområde skal personalet have? Skal det være omfattet af rokeringsordninger m.v.?

- 2) Udpegningen af det kommunale medlem af nævnet skal ske efter aftale mellem Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening. Det betyder, at Københavns og Frederiksberg kommuner er udelukket fra indflydelse, idet disse kommuner ikke kan være medlem af de to foreninger. Er dette hensigten?
- 3) Anvendelse af ordet teknologinævn er meget uheldig. For det første anvendes ordet

nævn i dag først og fremmest om et ankeorgan, og for det andet vil der utvivlsomt blive tale om en total sammenblanding med teknologirådet.

På denne baggrund skal jeg udtrykke min dybeste betænkelighed ved lovforslaget i den foreliggende form.

Justitsministeriet

Spørgsmål:

»Udvalget udbeder sig justitsministerens eventuelle bemærkninger til vedlagte betænkning, herunder navnlig for så vidt angår nævnets placering under en minister.«

Svar:

1. Justitsministeriet har gennemgået betænkningen fra folketingets udvalg angående teknologi og kan i det væsentlige henholde sig til de kommentarer, som justitsministeriet tidligere er fremkommet med i besvarelsen af spørgsmålene 1 og 2 af 15. maj 1985 fra folketingets udvalg for forretningsordenen (Alm. del – bil. 16), bilag IV til den nu foreliggende betænkning.

2. Det fremgår af det foreliggende lovforslags § 2, at statsministeren foranlediger teknologinævnet nedsat, og at nævnet i administrativ og bevillingsmæssig henseende skal henhøre under statsministeriet.

Efter grundlovens § 14, 2. pkt., bestemmer kongen (regeringen) forretningernes fordeling mellem ministrene.

Det er almindeligt antaget i den nyere statsretlige litteratur, at betydningen heraf navnlig er, at denne kompetence ikke kan indskrænkes ved lov.

Efter danske traditioner for affattelse af love angives det normalt i selve lovtæksten, hvilken minister der skal administrere den pågældende lov, uden at lovgivningsmagten i øvrigt har knyttet bestemte forudsætninger om den fremtidige ordning til en sådan bestemmelse.

En sådan bestemmelse i en lov om, at et nærmere angivet forvaltningsområde skal administreres af en bestemt minister, er ikke ugyldig, idet loven er stadfæstet af dronningen. Det følger som anført ovenfor imidlertid af bestemmelsen i grundlovens § 14, at lovens bestemmelse herom altid kan ændres ved kgl. resolution.